

SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA

KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A-094/2014

Priština,
16. decembar 2015.

U postupku:

D. H. U.

žalilac

protiv:

V. M.

tuženi

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Sylejman Nuredini, predsednik veća, Anders Cedhagen i Krassimir Mazgalov, sudije, odlučujući po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve KPCC/D/C/192/2013 od 13. februara 2013. (spisi predmeta upisani u KAI pod brojem 13176 i 44318), nakon zasedanja održanog dana 16. decembra 2015. godine, donosi sledeću:

PRESUDU

1. **Žalbe koje je izjavio D. U., upisane pod brojevima GSK-KPA-A-094/2014 i GSK-KPA-A-101/2014, se spajaju u jedinstveni predmet pod brojem GSK-KPA-A-094/2014.**
2. **Odbacuju se kao neprihvatljive žalbe koje je izjavio D. U. na odluku Kosovske komisije za imovinske zahteve KPCC/D/C/192/2013 od 13. februara 2013. (spisi predmeta upisani u KAI pod brojem 13176 i 44318).**

Istorijat postupka i činjenično stanje:

1. Dana 2. avgusta 2006. i 21. juna 2007, V. M. (u daljem tekstu: podnositelj zahteva) je podneo dva odvojena zahteva Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), tražeći vraćanje u posed poslovnog prostora (radnje) površine 130 m² koja se nalazi na parceli u društvenom vlasništvu br. 3416/1, ul. Patrijaršijska br. 1, Peć (u daljem tekstu: predmetna imovina). Zahtevi su upisani u KAI pod brojevima KPA13176 i KPA44318.
2. U prilog zahtevima, podnositelj zahteva je podneo i sledeća dokumenta KAI:
 - građevinsku dozvolu br. 01-351/2377 izdatu dana 11. jula 1997. od strane Opštine Peć;
 - administrativno rešenje br. 001-351/2377 doneto dana 28. avgusta 1997. od strane Opštine Peć;
 - rešenje o dodeljivanju br. 01-353-1212/98 doneto dana 25. avgusta 1998. od strane Opštine Peć;
 - administrativno rešenje br. 03-351/2439 doneto dana 25. januara 1999. od strane Opštine Peć;
 - administrativno rešenje br. 06-313/1958 doneto dana 30. jula 1987. od strane Opštine Peć;
 - poresku knjižicu br. 455005.
3. KAI je sve dokumente pozitivno verifikovala.
4. KAI je po službenoj dužnosti pribavila deo posedovnog lista br. 2606 od 30. januara 2007, u kome se Opština Peć navodi kao vlasnik parcele br. 3416/1.
5. Obaveštenje o zahtevu je prvobitno izdato dana 22. oktobra 2010. Jedinica za obaveštavanje je ponovo posetila imovinu dana 1. novembra 2010. i 8. novembra 2010. Tokom poslednje posete, utvrđeno je da je imovinu zauzeo Nj. B. koji je tvrdio da ima zakonsko pravo nad imovinom, ali

nije potpisao obaveštenje o učešću, niti je podneo dokaze kojima bi potkrepio svoje imovinsko pravo i nije učestvovao u postupku pred Kosovskom komisijom za imovinske zahteve (KKIZ).

6. KKIZ je usvojila zahtev u odluci KPPC/D/C/192/2013 od 13. februara 2013.
7. Odluka je uručena podnosiocu zahteva dana 5. jula 2013, a D. U. je primio dana 27. januara 2014, kada je utvrđeno da je zauzeo premetnu imovinu. Dana 14. februara 2014, D. U. (u daljem tekstu: žalilac) je podneo dve odvojene žalbe na odluku KPPC/D/C/192/2013 od 13. februara 2013. u vezi sa zahtevima br. KPA13176 i KPA44318.
8. Žalbe su uručene V. M. (u daljem tekstu: tuženi) dana 4. jula 2014, na šta je on podneo odgovor dana 30. jula 2014.

Navodi strana u postupku:

9. Žalilac tvrdi da predmetna imovina nije izgrađena na parceli 3416/1, nego na parceli 2256CZ u Peći čiji je on vlasnik. U žalbi, on se poziva na pogrešno utvrđeno činjenično stanje i traži da se poništi osporena odluka.
10. Tuženi tvrdi da su žalbe neprihvatljive zbog toga što žalilac nije učestvovao u postupku pred KKIZ. On takođe navodi da su parcele navedene u žalbama sasvim različite i da se nalaze ispred predmetne imovine. On traži od žalbenog veća KAI da odbaci žalbu kao neprihvatljivu ili da je odbije kao neosnovanu.

Pravno obrazloženje:

Spajanje žalbi

11. Shodno članu 13.4 UNMIK uredbe 2006/50 o rešavanju zahteva u vezi sa privatnom nepokretnom imovinom, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, koja je zamjenjena Zakonom br. 03/L-079 (u daljem tekstu: UNMIK uredba 2006/50), Vrhovni sud može da odlučuje po odvojenim ili spojenim žalbama o kojima je odlučila Komisija shodno članu 11.3 (a) zakona. Prema ovom članu, Komisija može da razmatra razdvajanje ili spajanje zahteva pri donošenju odluka tamo gde postoje zajednička zakonska i dokazna pitanja.
12. Odredbe Zakona o parničnom postupku koje su primenjive na postupak pred žalbenim većem Vrhovnog suda, shodno članu 12.2 UNMIK uredbe 2006/50, kao i odredbe člana 408.1, u vezi sa članom 193 Zakona br. 03/L006 o parničnom postupku (u daljem tekstu: ZPP), predviđaju mogućnost spajanja zahteva rešenjem kako bi se obezbedila efikasnost postupka.

13. U žalbi koju je podneo žalilac, Vrhovni sud je uočio da osim drugaćijeg broja predmeta žalbe, zakonski osnov i dokazna pitanja su ista u oba predmeta. Žalbe su zasnovane na istim izjavama i dokumentaciji. Pored toga, pravno obrazloženje koje je dala KKIZ je isto u oba slučaja.
14. Žalbe upisane pod brojevima GSK-KPA-A-094/2014 i GSK-KPA-A-101/2014 se spajaju u isti predmet pod brojem GSK-KPA-A-094/2014.

Prihvatljivost žalbi

15. Žalbe su neprihvatljive zato što ih je izjavilo lice koje nije učestvovalo u prvostepenom postupku pred KKIZ.
16. Shodno članu 12.1 of UNMIK uredbe 2006/50, strana u postupku može da izjavi žalbu u roku od trideset (30) dana od obaveštenja od strane KAI o odluci KKIZ.
17. Član 10.1 of UNMIK uredbe 2006/50 predviđa da po prijemu zahteva, Izvršni sekretarijat obaveštava i šalje kopiju zahteva svakom licu pored podnosioca zahteva koje trenutno ostvaruje ili tvrdi da ima imovinsko pravo nad predmetnom imovinom. Član 10.2 istog propisa predviđa sledeće: „*Bilo koje lice osim podnosioca zahteva koje trenutno koristi ili tvrdi da ima prava na imovinu koja je predmet zahteva, i/ili bilo koje drugo lice koje može da ima pravni interes u vezi sa imovinom koja je predmet zahteva, je strana u predmetu... uz uslov da to lice obavesti Izvršni sekretarijat o svojoj nameri da učestvuje u administrativnom postupku u roku od trideset (30) dana od dana prijema obaveštenja od strane Izvršnog sekretarijata [...]*”.
18. Samo strana koja je učestvovala u prvostepenom postupku ima pravo da izjavi žalbu na odluku KKIZ. Prema sudskej praksi žalbenog veća KAI Vrhovnog suda, do izuzetka od ovog pravila dolazi samo i ukoliko lice koje tvrdi da ima prava nad imovinom nije znalo za zahtev koji je podnet KAI usled neadekvatnog obaveštenja o zahtevu i zbog toga nije bilo u mogućnosti da učestvuje u prvostepenom postupku.
19. U ovom slučaju, Vrhovni sud naglašava da je žalilac znao za postupak jer je izdato adekvatno obaveštenje o zahtevu u skladu sa zakonom. Drugo lice - Nj. B. – je tvrdio da ima prava nad predmetnom imovinom, ali nije podneo obaveštenje o učešću, kao što je predviđeno članom 10.2 UNMIK uredbe 2006/50.
20. Bez obzira, Vrhovni sud smatra da treba da se objavi da je predmet zahteva, koji je zaključen odlukom KPPC/D/C/192/2013 od 13. februara 2013, poslovni prostor (radnja) površine 130 m² koja se nalazi na građevinskoj parceli u društvenom vlasništvu 3416/1, ul. Patrijaršijska br.

- 1, Peć, a ne na parceli 2256CZ. Imajući ovo u vidu, ne postoji zakonski interes žalioca da ospori navedenu odluku KKIZ.
21. Žalbe se odbacuju kao neprihvatljive, shodno članu 12.1 i 13.3 (b) UNMIK uredbe 2006/50 i članu 195.1, podstav (a) ZPP. Stoga, žalbeno veće KAI je odlučilo kao što stoji u izreci presude.

Pravna pouka

22. Shodno članu 13.6 Zakona br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i izvršiva i ne može se osporiti redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Sylejman Nuredini, predsednik veća

Anders Cedhagen, sudija EULEKS-a

Krassimir Mazgalov, sudija EULEKS-a

Urs Nufer, zapisničar EULEKS-a